

Întrebările preliminare

- 1) Garanția pentru persoana care dobândește o întreprindere în insolvență sau o unitate de producție a acestei întreprinderi de nu-și asuma datoriile rezultate din contracte sau din raporturile de muncă, dat fiind că procedura de insolvență permite o protecție cel puțin echivalentă cu cea prevăzută în directivele comunitare, se aplică exclusiv obligațiilor aflate în directă legătură cu contractele și raporturile de muncă sau, în contextul unei protecții integrale a drepturilor lucrătorilor și al menținerii locului de muncă, această garanție ar trebui să se extindă la alte contracte care, deși nu sunt contracte de muncă în sens strict, afectează totuși localurile în care se desfășoară activitatea întreprinderii sau anumite mijloace sau instrumente de producție indispensabile pentru continuarea activității acesteia?
- 2) În același context al garantării drepturilor lucrătorilor, dobânditorul unității de producție poate primi din partea judecătorului sesizat cu procedura insolvenței și însărcinat să statueze cu privire la atribuire, această garanție nu numai cu privire la drepturile izvorâte din contractele de muncă, ci și cu privire la cele izvorâte din alte contracte sau obligații ale debitorului insolubil, indispensabile pentru garantarea continuării activității?
- 3) Cel care dobândește o întreprindere în insolvență sau o unitate de producție a acesteia cu condiția de a păstra toate sau o parte a contractelor de muncă, subrogându-se în cadrul acestora, primește garanția că nu i se vor putea opune sau că nu i se vor putea transfera alte obligații ale cedentului aflate în legătură cu contractele sau cu relațiile în care se subrogă, în special debite fiscale sau către asigurările sociale sau drepturi pe care le-ar putea exercita titularii de drepturi și obligații rezultând din contractele încheiate de către debitorul insolubil și transferate către dobânditor în mod global sau cu unitatea de producție?
- 4) În concluzie, în ceea ce privește transferul unităților de producție sau al întreprinderilor declarate pe cale judiciară sau administrativă insolvente și în lichidare, Directiva nr. 23/2001 ⁽¹⁾ poate fi interpretată în sensul că protejează nu numai contractele de muncă, ci și alte contracte care afectează în mod direct și imediat menținerea contractelor de muncă?
- 5) În cele din urmă, se pune întrebarea dacă redactarea articolului 149.2 din Ley Concursal (Legea falimentului) din Spania, în măsura în care se referă la succesiunea întreprinderii, nu presupune o contradicție cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) din Directiva nr. 23/2001 menționată, în măsura în care subrogația îi transferă cesionarului obligațiile debitorului insolubil rezultate direct sau indirect din contractele de muncă, în principal datoriile față de asigurările sociale pe care debitorul insolubil le-ar putea avea încă.

⁽¹⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 10 iulie 2007 — Lahti Energia Oy

(Cauza C-317/07)

(2007/C 211/48)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lahti Energia Oy

Celelalte părți în proces: Lahden ympäristölautakunta, Hämeen ympäristökeskus, Salpausselän luonnonystävät ry

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 punctul 1 din Directiva 2000/76/CE ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că Directiva nu se aplică incinerării deșeurilor gazoase?
- 2) O instalație de gazificare, în care se produce gaz prin piroliza deșeurilor, este considerată o instalație de incinerare în înțelesul articolului 3 punctul 4 din Directiva 2000/76/CE chiar și atunci când în cadrul acestei instalații nu există nicio linie de incinerare?
- 3) Incinerarea unui gaz purificat rezultă ca urmare a unui proces de gazificare, efectuată într-un cazan al unei centrale electrice, este considerată o activitate ce intră în domeniul de aplicare a articolului 3 din Directiva 2000/76/CE? În același timp, este relevant faptul că gazul purificat înlocuiește combustibilii fosili, iar prin utilizarea gazului purificat emisiile centralei electrice aferente unei unități de energie produse sunt mai mici decât prin utilizarea altor combustibili fosili? În scopul interpretării aplicabilității Directivei 2000/76/CE, este important faptul că instalația de gazificare și centrala electrică formează o singură instalație din punct de vedere tehnico-funcțional și luând în considerare distanța mare dintre acestea, ori că gazul purificat produs în instalația de gaz este transportat și astfel utilizat în alt loc, de exemplu pentru furnizarea de energie, în calitate de combustibil fosil, sau în alte scopuri?
- 4) Care sunt condițiile pentru ca gazul purificat produs în instalația de gazificare să fie considerat un produs, astfel încât să nu mai intre sub incidența dispozițiilor privind deșeurile?

⁽¹⁾ Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, p. 91).